

¹اِحْمَدُوا الرَّبَّ، اذْعُوا بِاسْمِهِ، عَزَّفُوا بَيْنَ الْأُمَمِ
بِأَعْمَالِهِ. ²عُتُّوا لَهُ، رُمُّوا لَهُ، أَشِيدُوا بِكُلِّ
عَجَائِبِهِ. ³افْتَحِرُوا بِاسْمِهِ الْقُدُّوسِ، لِتَفْرَحَ قُلُوبُ الَّذِينَ
يَلْتَمِسُونَ الرَّبَّ.

⁴اطْلُبُوا الرَّبَّ وَفُذِرْتَهُ، اَلْتَمِسُوا وَجْهَهُ دَائِمًا. ⁵ادْكُرُوا
عَجَائِبَهُ الَّتِي صَنَعَ، آيَاتِهِ وَأَحْكَامَ قَمِهِ، ⁶بِأُذُنَيْهِ إِبْرَاهِيمَ
عَبْدِهِ، بِأَيْدِيهِ يَعْقُوبَ مُخْتَارِهِ. ⁷هُوَ الرَّبُّ إِلَهُنَا، فِي كُلِّ
الْأَرْضِ أَحْكَامُهُ. ⁸ذَكَرَ إِلَى الدَّهْرِ عَهْدَهُ، كَلَامًا أَوْصَى بِهِ
إِلَى أَلْفِ دَوْرٍ، الَّذِي عَاهَدَ بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَقَسَمَهُ
لِإِسْحَاقَ، ¹⁰فَتَبَّتْهُ لِيَعْقُوبَ قَرِيبَةً وَإِسْرَائِيلَ عَهْدًا
أَبَدِيًّا. ¹¹قَائِلًا: لَكَ أَعْطَيْتُ أَرْضَ كَنْعَانَ حَبْلَ مِيرَانِكُمْ. ¹²إِذْ
كَانُوا عَدَدًا يُحْصَى، قَلِيلِينَ وَعُرَبَاءَ فِيهَا، ¹³ذَهَبُوا مِنْ أُمَّةٍ
إِلَى أُمَّةٍ، مِنْ مَمْلَكَةٍ إِلَى شَعْبٍ آخَرَ. ¹⁴فَلَمْ يَدْعُ إِنْسَانًا
يَطْلُمُهُمْ، بَلْ وَجَّحَ مَلُوكًا مِنْ أَجْلِهِمْ، ¹⁵قَائِلًا: لَا تَمَسُّوا
مُسَخَّائِي وَلَا تُسَيِّئُوا إِلَيَّ أُنْيَائِي. ¹⁶دَعَا بِالْجُوعِ عَلَى
الْأَرْضِ، كَسَرَ قَوَامَ الْخُبْزِ كُلَّهُ. ¹⁷أَرْسَلَ أَمَامَهُمْ رَجُلًا، يَبِيعُ
يُوسُفَ عَبْدًا. ¹⁸أَدَّوْا بِالْقَبْرِ رَجُلَيْهِ، فِي الْحَدِيدِ دَخَلَتْ
نَفْسُهُ، ¹⁹إِلَى وَفَاتٍ مَجِيءٍ كَلِمَتِهِ، قَوْلُ الرَّبِّ
امْتَحَنَهُ. ²⁰أَرْسَلَ الْمَلِكُ قَحْلَهُ، أَرْسَلَ سُلْطَانَ الشَّعْبِ
فَأَطْلَقَهُ. ²¹أَقَامَهُ سَيِّدًا عَلَى بَيْتِهِ وَمُسَلِّطًا عَلَى كُلِّ
مُلْكِهِ، ²²يَبَاسِرَ رُؤْسَاءَهُ حَسَبَ إِرَادَتِهِ وَبَعْلَمَ مَسَاجِدَهُ
حِكْمَةً. ²³فَجَاءَ إِسْرَائِيلُ إِلَى مِصْرَ وَيَعْقُوبُ تَعَرَّبَ فِي
أَرْضِ حَامِ.

²⁴جَعَلَ شَعْبَهُ مُنْمِرًا جِدًّا وَأَعَزَّهُ عَلَى أَعْدَائِهِ. ²⁵حَوَّلَ
قُلُوبَهُمْ لِيُبْغِضُوا شَعْبَهُ، لِيَحْتَالُوا عَلَى عِبِيدِهِ. ²⁶أَرْسَلَ
مُوسَى عَبْدَهُ وَهَارُونَ الَّذِي اخْتَارَهُ. ²⁷أَقَامَا بَيْتَهُمْ كَلَامَ
آيَاتِهِ وَعَجَائِبَ فِي أَرْضِ حَامِ. ²⁸أَرْسَلَ ظُلْمَةً فَأَطْلَمَتْ،
وَلَمْ يَعْصُوا كَلَامَهُ. ²⁹حَوَّلَ مِيَاهَهُمْ إِلَى دَمٍ وَقَتَلَ
أَسْمَاكَهُمْ. ³⁰أَفَاصَتْ أَرْضُهُمْ صَقَادِعَ حَتَّى فِي مَخَادِعِ
مُلُوكِهِمْ. ³¹أَمَرَ فَجَاءَ الدَّبَانُ وَالْبُغُوصُ فِي كُلِّ
نُحُومِهِمْ. ³²جَعَلَ أَمْطَارَهُمْ بَرْدًا وَنَارًا مُلْتَهَبَةً فِي
أَرْضِهِمْ. ³³صَرَبَ كُزُومَهُمْ وَبَيْتَهُمْ وَكَسَّرَ كُلَّ أَشْجَارِ
نُحُومِهِمْ. ³⁴أَمَرَ فَجَاءَ الْجَرَادُ وَعَوَّاءٌ يَلَا عَدَدٍ، ³⁵فَأَكَلَ كُلَّ
عُشْبٍ فِي يَلَادِهِمْ وَأَكَلَ أَنْمَارَ أَرْضِهِمْ. ³⁶قَتَلَ كُلَّ بَكْرٍ فِي
أَرْضِهِمْ، وَأَوَائِلَ كُلِّ قُوْتِهِمْ. ³⁷فَأَخْرَجَهُمْ بِفِصَّةٍ وَدَهَبَ وَلَمْ
يَكُنْ فِي أَسْبَاطِهِمْ عَائِزٌ. ³⁸فَرَحَتْ مِصْرُ بِخُرُوجِهِمْ لِأَنَّ
رُغْبَهُمْ سَقَطَ عَلَيْهِمْ.

¹Danket dem HERRN und predigt seinen Namen; verkündigt sein Tun unter den Völkern! ²Singet von ihm und lobet ihn; redet von allen seinen Wundern! ³Rühmet seinen heiligen Namen; es freue sich das Herz derer, die den HERRN suchen! ⁴Fraget nach dem HERRN und nach seiner Macht, suchet sein Antlitz allewege! ⁵Gedenket seiner Wunderwerke, die er getan hat, seiner Wunder und der Gerichte seines Mundes, ⁶ihr, der Same Abrahams, seines Knechtes, ihr Kinder Jakobs, seine Auserwählten! ⁷Er ist der HERR, unser Gott; er richtet in aller Welt. ⁸Er gedenkt ewiglich an seinen Bund, des Wortes, das er verheißten hat auf tausend Geschlechter, ⁹den er gemacht hat mit Abraham, und des Eides mit Isaak; ¹⁰und stellte es Jakob zu einem Rechte und Israel zum ewigen Bunde ¹¹und sprach: "Dir will ich das Land Kanaan geben, das Los eures Erbes," ¹²da sie wenig und gering waren und Fremdlinge darin. ¹³Und sie zogen von Volk zu Volk, von einem Königreich zum andern Volk. ¹⁴Er ließ keinen Menschen ihnen Schaden tun und strafte Könige um ihretwillen. ¹⁵"Tastet meine Gesalbten nicht an und tut meinen Propheten kein Leid!" ¹⁶Und er ließ Teuerung ins Land kommen und entzog allen Vorrat des Brots. ¹⁷Er sandte einen Mann vor ihnen hin; Joseph ward zum Knecht verkauft. ¹⁸Sie zwangen seine Füße in den Stock, sein Leib mußte in Eisen liegen, ¹⁹bis daß sein Wort kam und die Rede des HERRN ihn durchläuterte. ²⁰Da sandte der König hin und ließ ihn losgeben; der HERR

³⁹بَسَطَ سَحَاباً سَجْفاً وَتَاراً لِثُضِيِّ اللَّيْلِ. ⁴⁰سَأَلُوا،
 فَتَاهُمْ بِالسَّلْوَى وَخَبَرَ السَّمَاءِ أَشْبَعَهُمْ. ⁴¹سَقَى الصَّخْرَةَ
 فَأَنْفَجَرَتِ الْمِيَاهُ، جَرَتْ فِي الْبَابِسَةِ تَهْرًا. ⁴²لَأَنَّهُ ذَكَرَ
 كَلِمَةً فُذِّسِهِ مَعَ إِبْرَاهِيمَ عَبْدِهِ، ⁴³فَأَخْرَجَ سَعْبَهُ بِابْتِهَاجِ
 وَمُخْتَارِيهِ بِتَرْتُمٍ. ⁴⁴وَأَعْطَاهُمْ أَرْضِي الْأَمَمِ، وَتَعَبَّ
 الشُّعُوبَ وَرُؤُوهَ، ⁴⁵لِكَيْ يَحْفَظُوا فَرَائِضَهُ وَيُطِيعُوا
 سَرَائِعَهُ. هَلْلُويَا.

über Völker hieß ihn herauslassen.²¹ Er setzte ihn zum Herrn über sein Haus, zum Herrscher über alle seine Güter,²² daß er seine Fürsten unterwies nach seiner Weise und seine Ältesten Weisheit lehrte.²³ Und Israel zog nach Ägypten, und Jakob ward ein Fremdling im Lande Hams.²⁴ Und er ließ sein Volk sehr wachsen und machte sie mächtiger denn ihre Feinde.²⁵ Er verkehrte jener Herz, daß sie seinem Volk gram wurden und dachten, seine Knechte mit List zu dämpfen.²⁶ Er sandte seinen Knecht Mose, Aaron, den er erwählt hatte.²⁷ Dieselben taten seine Zeichen unter ihnen und seine Wunder im Lande Hams.²⁸ Er ließ Finsternis kommen und machte es finster; und sie waren nicht ungehorsam seinen Worten.²⁹ Er verwandelte ihre Wasser in Blut und tötete ihre Fische.³⁰ Ihr Land wimmelte Frösche heraus in den Kammern ihrer Könige.³¹ Er sprach: da kam Ungeziefer, Stechmücken in all ihr Gebiet.³² Er gab ihnen Hagel zum Regen, Feuerflammen in ihrem Lande³³ und schlug ihre Weinstöcke und Feigenbäume und zerbrach die Bäume in ihrem Gebiet.³⁴ Er sprach: da kamen Heuschrecken und Käfer ohne Zahl.³⁵ Und sie fraßen alles Gras in ihrem Lande und fraßen die Früchte auf ihrem Felde.³⁶ Er schlug alle Erstgeburt in Ägypten, alle Erstlinge ihrer Kraft.³⁷ Und er führte sie aus mit Silber und Gold; und war kein Gebrechlicher unter ihren Stämmen.³⁸ Ägypten ward froh, daß sie auszogen; denn ihre Furcht war auf sie gefallen.³⁹ Er breitete eine Wolke aus zur Decke und ein Feuer, des Nachts zu

Psalms 105

leuchten.⁴⁰ Sie baten: da ließ er Wachteln kommen; und er sättigte sie mit Himmelsbrot.⁴¹ Er öffnete den Felsen: da floß Wasser heraus, daß Bäche liefen in der dürren Wüste.⁴² Denn er gedachte an sein heiliges Wort, das er Abraham, seinem Knecht, hatte geredet.⁴³ Also führte er sein Volk in Freuden und seine Auserwählten in Wonne⁴⁴ und gab ihnen die Länder der Heiden, daß sie die Güter der Völker einnahmen,⁴⁵ auf daß sie halten sollten seine Rechte und sein Gesetze bewahren. Halleluja!